

Byrātei pa
veda Didvyziū

Kelewis, Karaliaucziuje
kas Utarninka isbūdams,
kastoj, ant bile fofio Busto
apsteliūtas, su Busto pinin-
geis ant Bertainio Metū
5 Egr. arba 50 Pf.

Kelewis

is

Apšatymū Istatimai i Ke-
lewi kastoj po 2 Egr. uį
fojng, smulkeis Raštais
isdrukawota Gilę. Gro-
matas reif hen atrahyti:
Bergplaz (arba
Schistn Berg) **Nr 7.**

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

Nro. 14.

Karaliaucziuje, 3. Aprili.

1877

1. Nedėdienėje po Belykū arba Kwasmobogeniti.

Ewang. Jono 20, 19—31. Grom. 1. Jon. 5, 4—10.

Kristaus Prisiškėlims.

Aš, štai pas Grabą Tawo,
At Wiešpatie, einu.
Nes cze dėl Smertiės sawo
Linksmingą randu.
Kaip miri pakajngay,
Cze mofini mane,
Kaip prisiškelt linksmingay.
Amjnay buti Danguje.

„Smertis yra Griekū Alga, bet Dowana Diewo
yra amžinoji Gywata Kristuje Jėzuse mūsų Wiešpatyje.“
Rym. 6, 23.

Brangūs Gziefas mums šioje Dienoje pro Szali
praėjės. Gawėniū Gziese mums ir wisai Keifšczio-
nistai Baznyčiai slambėjo Szirdyje tie Žodžei ands
Giesmelės: „Jėzau, jau kentėjimus Tawo apdumosiu.“
Žaliojo Ketwergo Wafare mes Dwasėje matēm sawo
Wiešpati sawo Mokitiniams Rojas mazgojant, su jeifeis
šwentąjė Weczerę laikant ir nū jujū širdingose Kal-
bose atšweitinant, kaip mes toktai Ew. Jono nū
12tojo iki 17tojo Persšyrimo parašyta randam. Nat-
tyje nū žaliojo Ketwergo ant tyfosids Pietnyczios mes
sawo Išganytoji Getsemanės Darže matēm dejojant,
sielwartaunant bedrebant, su Smertimi besilimant, besim-
meldziant, Kraujo Prakaitą praliejant, iki Bultai iš
Jeruzalės su Kardais bey Kartimis, Judofiaus atwėsti,
jė sugawę ir jurisę šalin pas wyriausius Kunigus ir
pas aukštąjė Notą pasiwede.

Tyfoj Pėtnyczioj Nekalcziausyfis ir Szwencziausyfis
wis iš wiendōs Prowōs i kitą parėjo, o norint jė wisur
per nekaltą iŕrado, tacziau jė wisur ant Smertiės pra-
sudyjo. Tai buwo tyfoji Pėtnyczia, kaip Jydū Bultai,
kurie pirm Boro Dienū, butent Werbū Dienoj, jam
priešais Dzianna šukawo, dabar su piktū Balsu „nu-
kryžiamok jė“ rešē ir sawę patys prasiškele šaukdami:
„Jo Kraujas te pareit ant mūsų ir ant mūsų Waikū!“

Tyfoj Pėtnyczioj turėjo Dangaus ir Žemės Wiešpats
sawo Kryžiū ant sawo Wecziū iš Miesto ant Gulgatōs
Kalno laukan nešti, kur jė Kelemtiejie prie Kryžiaus
prikale ir tą su jūm attiese, kad jis, tarp Dangaus
bey Žemės kabėti ir štaudingiausius Wersūlius kuniškay
ir dwasiškay kentėti turėjo, iki kol jis ištarti gawo:
„Atlikta! Tėwe, i tawo Rankas aš paliecawoju sawo
Dusia!“

Tai buwo mūsų Wiešpaties Smertis. Bet klau-
siant: iš ko tas? turim su tūm Žodžiu Pradzioj mūsų
šendieniškojo Apšatymo statyūju atsaky: „Smertis
Griekū Alga.“ Ale kaipgi ben tai? Szitas Szwen-
tasis juk nieko Pisto ne padarēs? Kaipgi jam galėjo
Smertis Griekū Alga buti? Bet cze reik ano Pra-
rako Žodžio atsiminti: „Jis dėl mūsų Kušęngimū
šweitas ir dėl mūsų Griekū sumuštās. Korawone ant
jo gul, kad mes Pakajaus tarētumbim ir per jo Ronas
šime išgydyti.“ Jėz. 53, 5. Targi dabar žinom:
Smertis beje ir Pong Jėzu dėl Griekū žawino, ale
ne dėl jo paties Griekū, tū jis ne turėjo, bet dėl mūsų,
beje dėl wiso Swieto Griekū. Targi sawo Griekus
tu ne turi per menkus ar per Niekus laikyti, kurie pati
Diewo Sunu žawino.

Tacziau prašokusioji Belykū Szwente mums tą
linksmingąjė Angėlū Apšatymą praneše: „Jėzus gywō!“
Nekaltasis Diewo Awinelis Smerti pergalejēs. Smer-
ties Ryšiat jė laikyti ne galėjo, jis jās sulauže. Jis
iš Smertiės prisiškele. „Kristus mūsų Teisybės dėlyn
prikelstas.“ Rym. 4, 25. Ale tūmi jis ir Wėrimē
mūsų amžindōs Gywatōs arba Gywasties bey Išga-
nyimo paswojo, taipo, kad mes linksmingay liaupšinti
galim: „Teipo Diews mylėjo Swietą, kad sawo wien-
gimusiį Sunu dawo, kad wisi i jė tikintieje ne pra-
pultu, bet amžingąjė Gywatą turētu.“ Amen. Jono 3, 16.

Ką mūsų Ciecorius sawo Sunaus Smui kalbėjēs.

Pietnyczioj 10. Feberworiju gawo Princas Wil-
helm, wyriausyfis Sunus mūsų aukštojo Kron-
prince, i pirmąjė Gardū Ragimentą isoti. Tas Ra-

gimentas stov Putsdame, ale kabangi Ciecorius tū Gzies negalingas buwo, tay jis tam Dalykui i Putsdama anoj Dienoj pats ne nukeliawo, bet wisus aukštūsius Kamandierūjančziūsius ano Ragimento, kaip ir wyriausiji Gendroliu wisū Gardū, Princą Augustą von Württemberg pas sawę i Berlyną pasiwadindino i kuriū Tarpą jis Princą Wilhelm išodinęš taipo kalbėjo:

„Aš buwau norėjęs sawo Sunaus Sunu jam bendien i Zalnierystės Szlužmą išojant ji Afficierams 1 mojo Gardū Ragimento pats priwesti, kaip Aš tai su sawo Sunumi Kronprincu Mete 1849 esu dars, ale Aš šime šaižiamė Dre turiu jaugotis. Todėl Aš Jus dabar, Wyresniūsius mano Sunaus Sunaus, esu šen pasiwadinęš ji Jums po Aktū statyti. Jums dabar pripuls ji ant Zalnierystės Szlužbōs užauginti.“ Teip kalbėjo Ciecorius aniems Zalnierū Wyresniemšems. — D dabar Princui Wilhelm Ciecorius teip kalbėjo:

„Jš mūsų Rusdawimū Tu žinai, kaip wiš Prusijōs Karaliai podraug sawo Waldziōs Darbus atlikdami wisados labjausę sawo Padabojimą ant Waisko Pasilalkymū kreipe. Jau didysis Kurfirštās yra sawo didziū Macningumu sawo Pulkams gražu Paweiflq dawęš. Fridrikis I. geray žinojo karaliskq Wainiskq ant Galwōs usšēdams, kad jis tą drasuji sawo Darymą apginti turēsęš. Ale jis ir žinojo, kad jo išbandytieje Pulkai jam tai ir ištesei dars. Fridrich Wilhelm I. yra tame Garnizune (tai esti Putsdame), i kuri Tu dabar pareini, ir kuri liub Wyge prusiskōs Armijōs wadinti, twirtą Gruntą tū aštrinjū Dawadū ir to Paklusnumo dēsęš, be kurio ney jokia Armija išsilaikyti ne gal, o šita jo Duma arba Dwase toje dar wis iki šiol gywa yra. Fridrikis II. Didysis apšēmė su sawo prigintaje karzygiskaje Ššminczia šitus twirtay suduwadytūsius Zalnierū Pulkus kaip Brendoli sawo Armijōs su kuria jis Karus karawo, ir Musius muše, kurie jo Garbę nesmertelna padare. Friedrich Wilhelm II. turėjo pirmjausę su (Francuzū) perkeistu Karawimo Budu imtis, kuriame jo Waiskas tacziau ne be Bergalėjimo išėjo. Mano Karaliskasis Tėws (Friedrich Wilhelm III.) susitrophyjo su tais pacziais Neprieteliais, o sunki Bėda ištiko Tėwislę kaip ir Waiskq. Ale tai, kas buwo persenusi ir ne tiko, atmesdams jis Armiją atnaujino ir gruntawojo ję ant Meilės Tėwislės bey Garbės. D teip jis ištaise, kas ant amžinū Gziesū Prusū Waisko Rusdawimūse bus surašyta. Mano sunkiey mėgintasis Brolis, Karalius Fridrich Wilhelm Ketwirtasis, žwelge su Pasigėrėjimu ant sawo Waisko, kursai sunkiose ir standziose Dienose driuntay prie jo stowėjo, kuri jis pagal Gzieso Reikmenes pertaise ir šwiezius Bergalėjimus laimėti galėjo.

Toki Aš Waiskq radau. Trumpam Waldymo Gziesę yra Pons Diews mūsų Rusdawimus paskutiniūse Metūse maloningay waldęš. D tai wēl yra Waiskas, kursai per sawo ne pajudinamą Drasumą bey sawo Triwojimą Prusiją ant toliōs Aukštībės užkēš, ant kuriōs ji dabar stow. Gardū Koras, kuriam Tu jau priklausiai, o su tūm ir tas Ragiments, i kuri Tu dabar ištōji, yra aukštay šwiecziancziu Budu gelbējęs tūs šlowingūs Bergalėjimus laimėti. Tie Garbės Ženkliai, kurius Aš ant sawo Krutinės nešioju, yra kaip atwiras Išliudyjimas Mano n'išgesimos, Mano nepasiliaujančziōs Dekawonės už tą Pasidawimą, su kuriūm Waiskas wis Bergalėjimą ant Bergalėjimo laimējęs yra. Lawo Jaunystē yra i šitą Gziesą pūlusi, o Lawo Tėws (Kronprincas) yra garbingas Paweiflas Karo bey Musiū Wadimo. Lawo Zalnierystės Szlužmoje, i kurę tu dabar ištōji, Law tuleriopi Dalykai pasirodys, kurie pagal Išsiweizdėjimą tikt menki rodyšis, ir Tu rasti mislyniēs tūsius per Rieką laikyti galēsęš. Ale Tu ir išmokši, kad zalnieriskoje Szlužmoje ney joks Daitis n'iera menku laikytins, ir kad kožnas Alknū, kursai ant Waisko Tabudawojimo reikalingas, powisam teip kaip pareitis, nudailintas ir driutis tur buti.“

Dabar Ciecorius ant Wyresniūsiū nusikreipęs teip kalbėjo: „Tangi Aš dabar Jums padūdu sawo Sunaus Sunu, jeib Jus jo zalnieriskaji Išmokining waloytumbit, kožnas pagal sawo Stoną ir Dawatq, o tai bus pirmjausęš Pareiga jo Kumpantijōs Wyriausiojo, jeib jis kartunta wertingas Pasekējs Tėwū Tėwū Mano Namū pastotu.“ — D galiaustay wēl ant Princo nusikreipęs tare jis: „Dabar eik ir atlik sawo Kaltybę, kaip parodyta bus. Pons Diews t'esie su Lawimi!“ — Tai tie minētieje šodziei kurius Ciecorius tam kalbējęš, kursai, jey Wiešpats welys, po jo ir po Kronprincos Galwōs turēs Prusū Karaliumi ir Wokietijōs Ciecoriumi pastoti.

Jš Wokietijōs Ciecorystės Saimo

dabar ne daug tokiū Dalykū galim pasakoti, kurie mūsų Skaitytojams Skaitymo werti rodytus. Labjausęš dabar wis tikt Piningai aprofūjami, kurius reik ant wisos Wokietijos Rokundo ūmti ir išleisti. Ale kartais pareit dar ir kitū Dalykū i Apšnekėjimą ir Waidq, kaip antay ir sekantysis. Wiens lenkiskās ir katiliskās Ponas Wardu Kanteckis išleidz Ceitungas Lenkams Katiliskams ant Gero. Szitos jo Ceitungos wienq Syki parneše žiniq, kuriq tikt Pustū Wyresniejie arba Wyriausieje Brombergio Mieste galėjo žinoti, ir kuri šep wisam Swietui turėjo paslėpta pasilikti. Brombergiskis Pustūdirektēris per Giriktus dawe Kanteki paklausti, kur jis tą žiniq gawęs, ale jis tai ne norėjo

saktyti, iki kol Girikis jam apsafe, jey jis ne sakysės, tay jis busės i Kalėjimą isodytas, iki kol jis klausysės. Tay Kantekis pasafe ir ant to prisiške, kad jis tą žinią ney nū jokio Pustū Urėdininko ne gawēs. Ale nū ko jis tą gawēs tai jis tiesiog ir atwiray nesisake. Toktai anam Oberpustūdirekteriu ne buwo gana, jis ant to pasiliko, kad Kantekis turis pasaktyti, kas jam tą žinią prisiškēs. Bet kadangi jis tai ne safo, tay jis wis tur Kalėjime sėdėti, o manding tai yra jau penki Mensesi. Jis dabar yra wisur maldawēs, kur jis tik žinojo ir imane, ale tai jam Nieko ne maczyjo. Wis jam tas Atsiliepims parėjo, jis turēsės sėdėti, kol jis pasisakysės. Dabar jis galiausies dėl to pasigode prie Ciecorystės Saimo. Ezion Kantekis rado daug Britarimo ir Pasigailėjimo. Wisōs Wokietijōs Pustū Wyriausys, Gendrol. Postdirekteris Stephan Saimo safe, kad reikiant Pustū Urėdininkus Drausmėje ir Baimėje laikyti, šep jie wislab išpliaups, kas tur paslėpta pasilikti, bet todėl Zeitungū Redaktierai tur saugotis iš Urėdininkū fokiu Paslėptiniū išwilioti. Todėl jis turis ant to pasilikti, kad Kantekis Kalėjime tur sėdėti, kol jis wisą Tiesą sakys.

Litrasis Gelbėtojis.

Iš Parvyzo sekantysis Musidawimas pasatojamas, kurb ten pirm Triumpo nusitiks. Ten yra tokia žemu Twartu arba Muru aptwerta Dūbė, kurioje Męškū prilaikoma. Gze wis daug žmoniū, o tarp tū ir Auksliū su Kudikais atsirand ir aną Twartą yra apstoje, hitū žwieriu pasizurėti. Su wienu Sykiu pakilo czia Kaukus Klyksmas; nesa wienu Ausle buwo sawo Kudiki ant ano Muro arba Lenės pasodinusi, o tas buwo Auslei ne dabojant i Dūbę tarp anū žwieriu nupūlēs. Ale tos i tą Kudiki wis tik žiurėjo, ji ney mažiausiai ne užfrutidamos, ir buwo lyg kaip kad pats Pons Dieus fokis Angėlā ant Apgynimo ano Kudikio buwo i Dūbę atsiuntēs. Ale kasgi ben dabar tą Kudiki iš Dūbės išgelbēs? Nieks ne norėjo ant to Bandyto išsidrysti, iki kol wiens ne pažistams Pons atėjęs Wirwę aplink Kuną apsiribēs žemyn nusileido, o po Poro Atiēs Mirksniū buwo hitas Pons podraug su Kudikiu abu powisam sweiku iš Dūbės ištrauktu. Tik Kudikis buwo puldams sawo Kuną Majumą istrentēs. Pons potam atstojo ir nieks ne žino, kas jis buwēs. Iš Tiesōs Pons Dieus gyws ir dibej galingas bey malonus, ir žino Sawūsius, ypacziey Kudikelius, meiltingiausies apsaugoti ir iš didžiausiu Priegadū išgelbėti.

Wisofia Žinia.

— Zeitungose apie engliškaję Karalienę Wiktoriją pasakojama, kad ji ši Met ketanti i Wokietiją atkeliauti ir mislyjama, kad tai Aprilio Mensesyje nusidūs.

— Wokietijōs Ciecorystės Saimas, kursai dabar Berlyne sawo Susirodyjimūs laiko, tur dabar sawyje 40 Kunzerwatwiskiu Diputiertū, 37 Puskunzerwatwiskiu, 121 Walnujū, 33 wis tolyn ir wis tolyn Žengianczujū, 96 Popiezininkū, kurie wadinasi Centrum arba pats Widurys, o 10 Dimokratū. Taygi, Diemui defun, Puskelis Kunzerwatwiskiu jau imanytiuay paugēs, o kad tas šiam Sykiui ir dar ne daug tą gal išprowyti prieš sawo Brišininū Daugybę, tay mes galim tikėtis, kad po trijų Metū, wel iš Naujo širti reikiant, jū Puskelis dar daugiaus bus paugēs.

— Pons Hegel, Prezidentas Kunistorijōs Brandenburgio Prowincōs yra nū sawo aukstosios Wietōs atsidėkawojēs. Jis yra žmogus wiernds i Pong Žezugyway tikincios Szirdiēs. Safoma, kad jo Atsidėkawojims iš tōs Priežastiēs nuūdawēs, kadangi ewangēlistūsius naujūsius Bajnyczios Dawadus ir Dawadyjimūs i Walnybę wirtancziūsius, pakelti ne galēs.

— Apie Turkijōs Sultaną iš Kunstantynopolio pasakojama, kad norint ir Sultano Tarnai safo, buk Kalba apie jo Wigustumą pramanyta ēsanti, kad tacziau nei wislas Tiesa. Sultano Galwa dibej apimta. Jis dibej baimingas pastojēs ir tankiay išsiggsta ir išgęszioja. Jis wis mislyjas, buk jis Priegadoj ēsas ir buk ji jau nū jo Sosto nori nuslatyti. Jis bijosi Karo su Rusais, idant tie ji ne pergalētu. Bet jo Tarnai saugojas jam prieštarauti, prisibijodami, kad tūmi jo Piga ne dar pasididinti galētu.

— Iš Francuzijōs pasakojama, kad wienu aukšta žiupone anōs Zemēs, Ericiēne Wardu Montmorency, nū didziōs Gzesniēs arba nū Balēs Namūn pargryžusi su sawo pukiomis, iš dibej lengwū ir plonū Geikiū padarytomis Kleidomis ir Pasweitalais prie Agniēs per arti priejusi uffidege, ir norint jōs Kamarōs Žumprawa kas žin kaip pasiprocewojo, Agni išgesiti, tacziau Agnis ję teip paistkadyjo ir suronyjo, kad ji po keliū Adynū mirti turėjo. Žmogau, buk mirti gataws!

A p s a t y m a i.

Išpardawimas

fokiu 2000 Swarū parwotū Bumwiliū Ataudams už sefanczias ne nuderėtinas Prekias

pilkas 12½ Egr., šwiesmelynēs 13 Egr., brunas 14 Egr., tamsmelynēs 15 Egr.

J. W. Schäfer, Tilžėje,
Wokietijū Gase Num. 14.

Zinia.

Norint Englante Bummulės labay pabringusios, tay asz tacziau per tuleriopus pigius Szpirkimus istengiu ne baltintą audziamąją Bummulę, kaip ir raudonąją mėlynąją ir drukotąją audziamąją Bummulę už senasės labay pigesės Prekias geriausio Serumo pardūti. Lyg teipojau asz parduodu audziamąją Wilnū wifūse Barwūse ir wilsno Swaro už senasės Prekias woltay be Prefiōs Uffelimo. Linū Werpalū wifūse Numeriūse nū Num. 12 iki Num. 45 geriausio Serumo už daug pigesnias Prekias ne kaip per nay Mete, o ir geresniame Pasflaityme. Toliaus asz ir prisiulau sawo Taworū Kromą Milū, Bussking, kleibiniū Ceikiū wilniniū ir silkiniū, dideliū Skepetū teipjau wilniniū bey silkiniū nū pigiausiuū iki auksiausiuū Prekiū. Nebaltintą Kessel, Audimū Żegliams wifokiū Manierū dides pigy ir už asztrej twirtas ne neuželiamas Prekias. Asz melzju stropaus Apflankymo, o Nieks isz mano Parbawnyziōs be Pasigerejimo ne atstos.

Su Pagarbinimu

Morig Wolff, Labguwoj,
Turgaus Ulyczioj (Marktstraße) Num. 100,
hale Pono Blankenstein.

Dar Żodis.

Po Welykū Szwentēs asz feliausiu ant didžiojo Turgaus i Wiczą Leipcig ir isz ten labay graziū Taworū už dides pigias ir twirtas Prekias sawo seniemstems, kaip ir swieziemscia Pirkejamis drauge pasigabesiu.

Num. 12. Karl Rukoth. Num. 12.

Gerū geriausiąją audziamąją Bummulę baltintąją ir ne baltintąją wifūse Barwūse, maşyninius Werpalus bey audziamasės Wilnas asz ispekū už pigiū pigiausias Prekias.

Dabar teip dides iszulomąją pigesę Bummulę Utaudams asz Swarą teip parduodu:

ne baltintą	geltongą	pišką	swiesmelynę	brungą
6 Egr.,	10 Egr.,	10 Egr.,	10 Egr.,	10 Egr.,
tikra tamsmelynę				
12 Egr.				

Me Pirkejai tur passikubinti, kadangi už sitas kone ant Pusēs numazintasės Prekias Żopostas, norint dabar dar ir didelis, tacziau weikley hardūts bus. Todėl asz melzju, n'uzmirskit sawo senojo Pazištamojo

Num. 12. **Karl Rukoth**, Num. 12,
Wofiecziu Ulyczioje Num. 12,

kurfai wifados, tą jis pazabesēs, ir attesa.

Dabokit: Milū, Bussking, kleibiniū Ceikiū, Skepetū ir daug fitū Daiktū dides pigiey.

!!! Kas geray ir pigiey pirkti nor !!!

- Audziamąją Bummulū (ir susuktū),
- Audziamąją Wilnū,
- Maşyniniū Werpalū,

tas te gul eit **tikt** pas

S. W. Schäfer, Tilzėje,
Wofiecziu Gase Num. 14.

Dabokit. Wif trumpiesie Taworai, Żajangsai, Purlcelonai, Liampos ir t. t., kaip dar niekabos ne buvus piges. Tas patš.

Wifokiū Kwietkū bey Wiralū Sēllū
asz isz geriausiu Wietū esu games ir prisiulau už tai stowēdams, kad graziy dygs už pritiufancziy miernas Prekias.

Aug. Ferd. Mertins,

Tilzėje, Wofiecziu Ulyczioj Num. 25.

Szeriamąją Swilkū Sēllū asz dar ypacziey privedu.
Tas patš.

Nebaltintū Bummulū gerū geriausiu po 9 Egr. Swarą prisiulo
Otto Meyer, Klaipeđoj.

 Wiralū-Lauko bey Kwietkū Sēllū,
ant grazaus Dygimo nunofusiu!

- Holsteiniško Flytancziōjo Swiesto Barwo,
- Hollendiško Galwiju Waitinimo- bey Gydymo, Purwelio,
- Kornenburgiškojo Arkliū Purwelio (Purwelio pro Pażandes),
- Engliškojo Klorkalkio, Anilnu Barwū su Pamofinimu, kaip graziy parwoti,
- Daktaro Airy's Bain-Expeller

prisiulo Falkiu Aptēka nū **S. Siemering**, Tilzėje.

Wiralū-, Lauko- bey Kwietkū Sēllū geriausiojo Pasflaitymo pigiausey gaunama prie

S. Friedrich, pirmto Kröger, Kagainėje.

Tikras, jau per daug Metū garbingay pazistamasis
Ringelhardt Glekneriškas Plosteris
su ta Szutsmarke (arba Szut ant Diezeliū wra ver-
Agynimo Żenklū) mėgitas ir privedijams
pro: Kaulū Eding arba Puwing, Wieżliges
Skaubulius, Gumbus, Dederwines, druskini
Tekėjimā, Prikalimo bey Degimo Ronas, wi-
sas wirşutinas Kuno Iškadas, Gēlimus,
Kaulliges i. t. t. (po 50 Pf. už Diezē); lyg tei-
pojau Ringelhardtiškasis, per wistab einąsis Bal-
samas wadinams Uniwersalbalsams su ta paczia
Szutsmarke ant Duziū, privedijams labjaušiey
Pilwo-Druku (arba Kule) Sergantiemsiems,
prie wifū reimatiskū Scaudėjimū, Kaulligiū,
Gēlimū ir t. t. (po 1 arba 2 Marki už Duzę, po-
draug su Wartosimo Pamofinimu); gaunama Tilzėj,
karaliskoj Aptiekoje, wadinamoj „Zur Krone“
R. Radtke), aukštoje Ulyczioje 26 — Karaliau-
cziuje prie Ponū Aptiekeriū A. Brüning (Ulyczioj,
wadinamoj „Krumme Grube“) bey H. Kahle
(Ulyczioj Alstädische Langgasse 74) — Lēicūse
prie Aptiekeriaus Alfred Stefani — priegtam
dar ir Aptiekoje Klaipeđoj, Lēicūse, Dyrutij, Gumbi-
nej, Braunsberthij, Mēlaukiūse, Skaisgiriūse, Krau-
piške, Żiliūse, kaip ir daugiausiose didziausiuū Aptiekiū
Dytrepisūse bey Westrepisūse ir t. t. Atestknygēs gul
wifose Aptiekoje ant Pasziurejimo padetos.

W. Ringelhardt gimusi **Gleöner**
isz Gohlis hale Leipcig, Eisenbahnstraße 18.
